

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 kwietnia 2019 r.,
sprawy **G. D.**,
w kwestii wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym
postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt
II AKzw [...] utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia
11 października 2018 r., sygn. akt III K [...] (III KO [...]) o nieuwzględnianiu wniosku
o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności

p o s t a n o w i ł

- 1. umorzyć postępowanie w sprawie o wznowienie postępowania z urzędu;**
- 2. obciążyć Skarb Państwa wydatkami tego postępowania.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 11 października 2018 r., sygn. akt III K [...] (III KO [...]), na podstawie art. 150 § 1 i 2 k.k.w. i art. 151 § 1 k.k.w., odmówił skazanemu G. D. odroczenia wykonania kary 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem tegoż Sądu z dnia 4 lipca 2017 r., sygn. akt III K [...], zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 marca 2018 r., sygn. akt II AKa [...].

Po rozpoznaniu zażalenia wniesionego przez skazanego G.D., Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt II AKzw [...] utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Obrońca G. D. pismem, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 17 stycznia 2019 r., wystąpił z wnioskiem o zbadanie możliwości wznowienia z urzędu postępowania w przedmiocie odmowy odroczenia wykonania kary, powołując się na wystąpienie, jego zdaniem, bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 i art. 8 § 2 pkt 2 k.k.w.

Prokurator Prokuratury Krajowej w pisemnym stanowisku wniósł o nieuwzględnienie wniosku o wznowienie z urzędu postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Pismo obrońcy skazanego zostało potraktowane jako zasygnalizowanie Sądowi Najwyższemu wystąpienia w sprawie uchybienia należącego do katalogu bezwzględnych przyczyn odwoławczych i uruchomiło przeprowadzanie czynności z urzędu, a więc wszczęcie w sprawie postępowania. W przypadku potwierdzenia istnienia tego rodzaju uchybienia, doszłoby bowiem do wznowienia postępowania z urzędu, gdyż wznowienie postępowania karnego na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. z powodu wystąpienia jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k., może nastąpić tylko z urzędu (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, OSNKW 2005, z. 6, poz. 48).

Podkreślić jednak należy, że badanie podstaw wznowienia postępowania z urzędu aktualizuje się dopiero z chwilą, gdy zostanie stwierdzone, iż postępowanie poprzedzające wydanie orzeczenia w ogóle podlega wznowieniu, a więc stanowi „postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem” w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k. Takim postępowaniem będzie jedynie takie, które definitywnie zamyka rozpoznanie danej kwestii i przez to mające cechy trwałości. W orzecznictwie konsekwentnie natomiast wskazuje się, że na gruncie postępowania wykonawczego postanowienie o odmowie odroczenia wykonania kary nie należy do kategorii kończących postępowanie sądowe, a więc brak jest możliwości zastosowania w takich sprawach przepisów o wznowieniu postępowania (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 czerwca 1996 r., II KZ 19/96, OSNKW z 1996, z. 9-10, poz. 62; z dnia 26 sierpnia 1996 r., II KZ 34/96, Lex 25087; z dnia 15 kwietnia 2010 r., III KO 33/10, Lex 843463; z dnia 3 września 2015 r., V KO 43/15, OSNKW z 2016, z. 1, poz. 3; z dnia 8 kwietnia 2016 r., II KO 7/16, OSNKW z 2016, z. 7, poz. 46).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy umorzył postępowanie w sprawie o wznowienia postępowania z urzędu, orzekając o kosztach na podstawie art. 638 k.p.k.